

BELLEKSİZ İNSAN, GELECEKSİZ TOPLUM

İnsan, acıyı ağır bir unutuşun örtüsüyle görünmez kılabilir. Tutulmuşluğu, kısırılmışlığın çaresiz öfkesini, arkadaşlarının, o daha ömrünün baharında yitirdiği canım arkadaşlarının anısını belleğinin derinliklerine itebilir. İnsan, aklın kötümser çukurlarına saklanarak bütün fırtınaları, karakışları atlatabilir... Eğer bir umudu yoksa, eğer bir parmak olsun özgürlük denen o tanımsız baldan tatmamışsa, eğer sadece geçmişini değil yarınını da bir güvercin yavrusu gibi avuçlarında taşımamışsa.

Bir parçası olmaktan her zaman gurur duyduğum bizim kuşağımız hiçbir zaman unutmadı yaşadıklarını. Sivas'ları, Maraş'ları, Fatsa'ları, Yeni Çelték'leri, Tarih'leri... Bugünlerde bir TV kanalında oynayan Hatırla Sevgili dizisinde temsili olarak parça parça değinilen gerçeklerin tamamını bir an bile unutmadı. Bizim kuşağımızın umutları, damaklarında kalan özgürlük tatları; tanklarla, topraklarla, Metris ve Mamak'larla, on sekizine varmadan reva görülen idamlarla bastırıldı. Diyarbakır Cezaevi bizim bile bir kere daha hatırlamaya, hatırlatmaya gücümüzün yetmeyeceği bir karabasana çevrildi. O bir karış için bile canımızı vereceğimiz topraklarımızın her karışı mayınlandı ya da süngülü ayetlerle kutsandı.

70'li yıllar hep kan, çatışma, anarşi, kargaşa kelimeleriyle birlikte anıldı. Ülkemizin her köşesinde yeşeren umut çiçeklerini tek tek ezip üzerlerini kalın bir balçıkla sıvamaya çalışanlar, *"Biz gelmesek şimdi onlar bu kürsülerden konuşuyor olacaklardı"* diye halktan ne kadar korktuklarını defalarca dile getirdiler. ABD ajanları, maskeli ülkücülerle kol kola girerek halkı birbirine düşürmeye, ilerici-demokrat insanları yaşlı-geç, kadın-erkek demeden katliam provalarına giriştiler. Fatsa'lar, ODTÜ ÖTK'ler, Hekimhan'lar, Tarih'ler, Divriği ve Yeni Çelték'ler bir an bile anılmadı, ağza alınmadı. *"Bıraksak bir Fatsa bin Fatsa olur"* diyenler, Anadolu topraklarının yarattığı bu zenginlikleri anmamızı bile yasaklamaya çalıştılar. Daha geçenlerde ODTÜ'lü arkadaşımız **Ertuğrul Karakaya'** nın annesine, yakınlarına mezarı başında anma yapıyorlar diye dava açtılar.

Ne olmuştu, nasıl olmuştu da devrimcilerin önderliğindeki halkın yarattığı bu küçük özgürlük girişimleri, eşitlik ve kardeşlik nüveleri bu denli korkutmuştu zalimleri? Karadeniz Bölgesi'nin küçük bir beldesinde sağıcıyla-solcusuyla, her türlü parti üyesinin bir araya gelerek, el ele vererek yarattığı Fatsa Belediyesi neden bu kadar sarsmıştı iktidar sahiplerini? Bir belde halkının kendi kaderini kendi ellerine alması, kendi sorunlarını kendi güçleriyle çözmeye girişmesi neden bu kadar rahatsız ediciydi? Yeni Çelték'te, Divriği'de, Tarih'te, yerin yedi kat altında, binlerce ton makinelerin altında, kor alevlerin, yüksek fırınların altında çalışan işçiler, hangi güce dayanarak, hangi cesaretle kapatılmak istenen, yok edilmek istenen işyerlerini kendileri çalıştırmaya girişmişler ve hatta kâr bile etmişlerdi? Nelerine güveniyorlardı? Nasıl ancak sermaye ve güç sahibi olan bir avuç kesimin yönetmeye muktedir olduğu madenleri, fabrikaları, üretimden gelen güçlerine dayanarak yönetmeye girişmişlerdi?

Mübalağa etmiyorum. Yazının şehvetine kapılıp edebiyat yapmıyorum. Siz de Dostluk ve Yardımlaşma Vakfı'nın önyak olduğu Açılım Araştırma Belgeleme Filmcilik'in ürettiği, daha doğrusu bu örnekleri yaratanlara ışık tuttuğu belgeselleri seyrederseniz, orada bu gerçekleri gözlerinizle görebilir, yüreğinizde yaşayabilirsiniz. Tarihin gerçek harcının nasıl bizim gibi kanlı canlı ve mütevazı insanlar tarafından karıldığını, tarihsel yapıların nasıl ilmek ilmek, bir halı dokur gibi, adım adım çatıldığını birinci ağızlardan dinleyebilirsiniz. Sadece bu kadar mı? Hayır. Bu belgeselleri izlerseniz, tarihin nasıl zalimlerin elinde, namluların ucunda oyuncak edildiğini, tarihi yazan kalemlerin hangi kanlı hokkalara batırılıp çıkarıldığını, gerçeğin, o yegâne devrimci olan gerçeğin ilelebet değilse de çoğu zaman nasıl karartıldığını, karartılmak istendiğini boğazınızda bir yumruk gibi hissedebilirsiniz.

Merak duygusunu yitirmeyenler www.ozguracilim.web.tr ya da www.unutturulanlar.web.tr sitelerinden ve 0312 434 26 51-52 numaralı telefonlardan daha geniş bilgiye ulaşabilir ve belgesellerin DVD'sini nasıl edineceğini öğrenebilir.

Unutmayın. Yalnız insan gibi, belleksiz insan da merdivendir, hiçbir yere ulaşmayan... Bu belgeselleri mutlaka izleyin... İzleyin ki, unutmamanın insanı nasıl yücelttiğini bir kez daha anlayın; izleyin ki, unutma denilen illetin aslında umudun düşmanlarının insan beynine ve yüreğine sapladıkları kapkara bir bıçak olduğunu görebilin...